

La llei de la dependència ha beneficiat 14.023 gironins

► Només s'han reconegut quatre de cada deu sol·licituds inicials presentades a la demarcació

GIRONA | SÍLVIA BONET

■ La talidomida ha marcat la vida de l'Àngela Barbi. Nascuda el 1956, és una de les nombroses afectades per una anomalia congènita que es caracteritza per la carència de les extremitats o per tenir-les molt curtes. L'origen: un fàrmac que es va comercialitzar a Espanya com a calmant de les náusees dels tres primers mesos d'embaràs.

L'Àngela intenta superar cada dia les seqüeles visibles que li ha deixat la talidomida. No és fàcil. Fer tasques aparentment tan senzilles com anar a comprar, fregar o planxar suposen un autèntic maldecap per aquesta gironina que actualment es manté gràcies a una pensió de Mufase que ha aconseguit després de treballar com a professora. Tot i que els efectes del medicament en el seu cos són evidents, l'Estat no l'ha reconegut com a víctima i per tant, no l'ha indemnitzat.

La llei de la dependència va néixer el 2007 amb la voluntat de fer una mica més fàcil la vida de persones com l'Àngela Barbi. A punt de complir-se el cinquè aniversari d'aquesta normativa, els dependents destaquen les llums d'aquesta normativa però també les seves ombres.

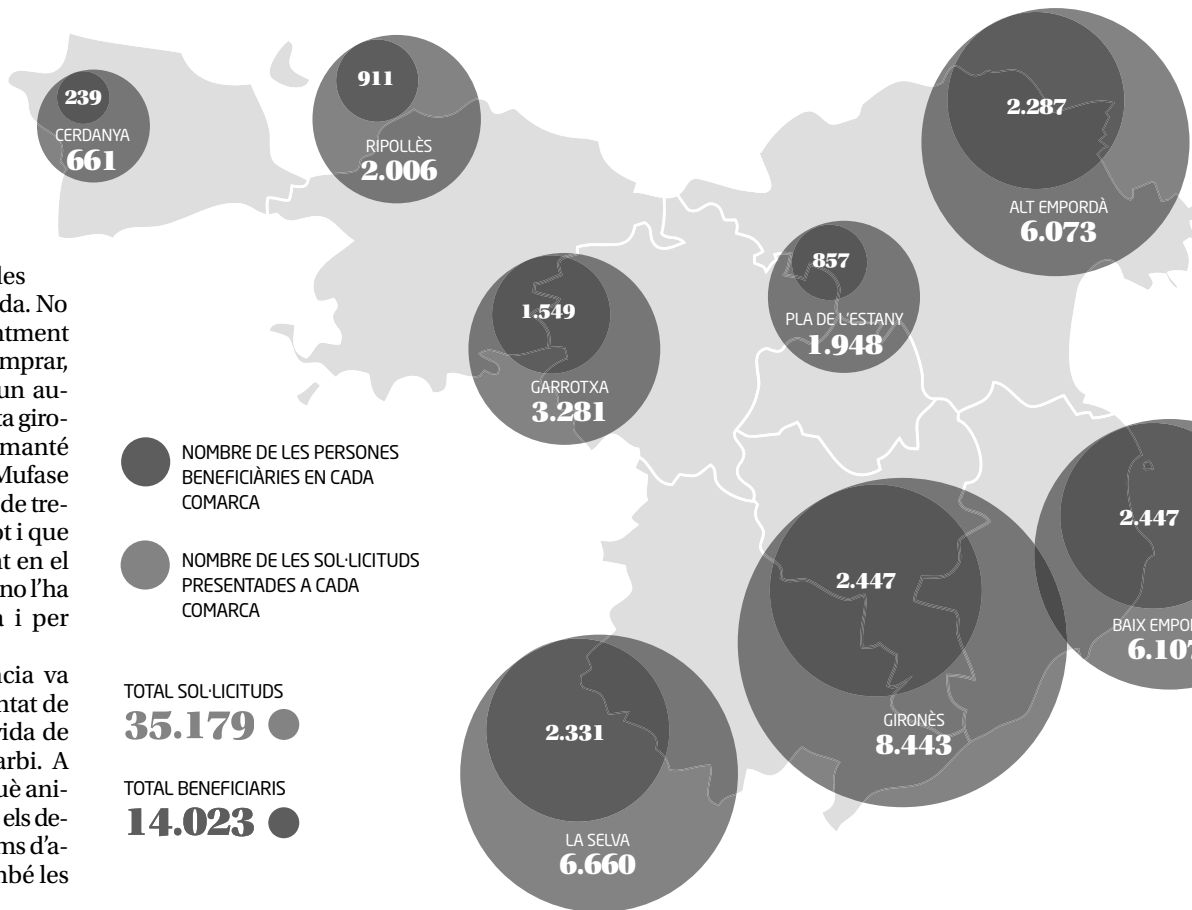
«Em van donar un grau molt baix, que és el nivell 1. Després de tres anys encara no he cobrat res. Ara estic mirant com puc demanar una revisió del meu cas perquè en els últims mesos he tingut un deteriorament: m'han sortit moltes hèrnies, em van operar... abans, per banyar-me, m'aguantava bé amb una cama però ara és més difícil...», explica Barbi.

Més de 35.000 persones de les comarques de Girona han fet la sol·licitud inicial de valoració des de l'any 2007, no obstant, només el 40 per cent se n'han beneficiat (14.023). La resta estan pendents de revisió, en tràmit o no són valorables. Segons les dades que acaba de publicar el Departament de Benestar i Família, el Gironès és la comarca de la demarcació que encapçala el rànquing de beneficiaris (3.348), seguida del Baix Empordà (2.447), Selva (2.331), Alt Empordà (2.287), Garrotxa (1.549), Ripollès (911), Pla de l'Estany (857) i Cerdanya (293). En el conjunt de Catalunya el nombre de beneficiaris s'eleva a 140.491.

Darrere aquestes xifres s'amaguen històries com la de Xevi Terradas, un jove de Lloret de Mar que va demanar acollir-se a la llei de la dependència fa tres anys però encara no ha ingressat ni un euro. El motiu: ha demanat una revisió del seu cas perquè considera que el grau de dependència que li han

HISTÒRIC DEL DESPLEGAMENT DE LA NORMATIVA A GIRONA

DISTRIBUCIÓ PER COMARQUES DELS BENEFICIARIS DE LA LLEI DE LA DEPENDÈNCIA I SOL·LICITUDS INICIALS PRESENTADES DES DE L'ANY 2007 FINS AL 2011

EL PROTAGONISTA

ÀNGELA BARBI

RECONEGUDA PER LA LLEI DE LA DEPENDÈNCIA. ESTÀ AFECTADA PER LA TALIDOMIDA

1 Què ha significat per vostè la llei de la dependència?

R: A mi em van donar un grau molt baix i ara vull demanar la revisió perquè en els últims tres anys he tingut un deteriorament. M'han sortit unes hèrnies a l'esquena, em van operar...

2 Vostè està afectada per la talidomida. Com és el seu dia a dia?

R: El dia a dia té molts entrebancs: pujar i baixar una escala, banyar-me. Abans m'aguantava bé amb una cama, ara és un inconvenient molt gran i hauria d'adaptar-m'hi. El turmell se m'inflama, cordar-me una sabata o aixecar una olla plena d'aigua em costa molt (...). Em faria falta ajuda domiciliària, perquè sempre és un neguit no saber com faràs les coses cada vegada.

En el conjunt de Catalunya el nombre de beneficiaris de la normativa s'eleva a un total de 140.491

La llei de la dependència s'aplica des del 2007 amb l'objectiu de facilitar la vida a les pesones amb dependència

reconegut és més baix del que li correspon.

Per aquest noi que va en cadira de rodes i té un 99 per cent de discapacitat reconeguda, l'ajuda de la dependència no suposarà un gran canvi en la seva vida. Calcula que pot ingressar uns 100 euros més al mes.

No obstant, aplaudeix la creació d'aquesta normativa tot i que tam-

XEVI TERRADAS

RECONEGUT PER LA LLEI DE LA DEPENDÈNCIA. HA DEMANAT LA REVISIÓ DEL SEU CAS PERQUÈ NO ESTÀ D'ACORD AMB EL GRAU RECONEGUT

1 Com valora el desplegament de la llei de la dependència?

R: La llei de la dependència està molt bé perquè hi ha molta gent que realment necessita ajuda. El que passa és que ha estat una llei que la gent no ha entès del tot.

2 Vostè quan va demanar acollir-se a la normativa?

R: La vaig demanar fa uns tres anys. La primera valoració va ser ràpida no van tardar gaire. Encara no he cobrat perquè estic pendent d'una segona valoració, ja que em van donar un grau que jo penso que no em pertoca per la meua discapacitat i per la meua situació (...). Vaig en cadira de rodes, visc sol i tinc un 99 per cent de discapacitat reconeguda.

bé en destaca els punts febles.

«La llei de la dependència està molt bé perquè hi ha molta gent que realment necessita ajuda. El que passa és que ha estat una llei que molta gent no ha entès», assegura.

L'excés de burocràcia a l'hora de demanar l'ajuda és una de les principals queixes dels dependents que s'hi volen acollir.

Pere Tubert

PRESIDENT DE MIFAS

J.M. BARTOMEU

«El problema és que han posat al mateix sac la gent gran i els discapacitats»

SÍLVIA BONET | GIRONA

A punt de complir-se cinc anys de l'entrada en vigor de la llei de la dependència, el president de Mifas, Pere Tubert, en fa un balanç.

■ S'han complert les expectatives?

R: No. En aquest moment l'han cancel·lat. El que tocava aquest any, que era el nivell 1, l'han frenat. Fins l'any que ve no la cobriran. Des del Govern central sembla fins i tot que parlarien de fer una nova llei.

■ La normativa va néixer amb falta de previsió pressupostària?

R: Això per descomptat. Els ha sortit molta més gent que la que preveien (...). Ara hi ha la gran llei i resulta que no la poden pagar. És indignant que la retallada l'hagin de pagar la sanitat i els serveis socials.

■ Un dels principals objectius de la llei, que era professionalitzar els cuidadors, no s'hauria complert.

R: Les quantitats que paguen per cuidar una persona dependent són tan petites que no dona per pagar un professional de la dependència. Les mestresses de casa o les mares acaben pagant-ho.

■ Quin creu que ha estat el principal error de la normativa?

R: En primer lloc, com a persona amb discapacitat, considero que hi hauria d'haver una llei per a les persones amb discapacitat i una altra per a la gent gran. Un discapacitat pot ser dependent durant 40 anys de la seva vida. En canvi, una persona gran només ho és en els últims dies. Per això, les persones grans necessiten que se'ls resolgui ràpidament. Necessiten una atenció més automàtica. No es pot posar tothom al mateix sac. Per exemple, una persona discapacitada de 25 anys que és molt dependent necessita una cadira de rodes elèctrica i necessita sortir de casa. Una persona gran té diferents necessitats.

■ Es triga massa a cobrar l'ajuda?

R: Se sol tardar un any. Hi ha moltes administracions implicades en fer les valoracions (...). Moltes persones grans, quan reben l'ajuda, ja són mortes i la reben els hereus.